

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 20315

за допълване на съдебно решение в частта за разноските

гр. София, 22.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в закрито заседание на 22.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

като разгледа дело номер **97** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от Гражданскопроцесуалния кодекс /ГПК/, във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба от „ОКТАГОН ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], [улица], представлявано от И. В. И., в качеството на управител, чрез адв. П. З., за допълване на Решение № 8261/27.02.2026 г., постановено по адм. дело № 97/2024 г. по описа на Административен съд София – град, в частта му за разноските на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Ответникът – Директор на Дирекция „ОДОП“ С., чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт В. М., изразява становище за неоснователност на постъпилото искане по основание и размер, като излага съображения, че в случая се претендира плащане на адвокатско възнаграждение, което предвид размера на сумата, следва да бъде платено по банков път, което предполага доказване от една страна на обстоятелството, че сумите са наредени от „ОКТАГОН ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД и от друга страна - че са постъпили в патримониума на кредитора - процесуалния представител по делото. В случая не е представено извлечение от банковата сметка на процесуалния представител нито в хода на съдебното дирене по ад.м.д. 660/2022 г., нито в хода на съдебното дирене по ад.м.д. 97/2024 г., нито пред ВАС по ад.м.д. 5523/2023 г., поради което не е налице законоустановеният фактически състав на плащане по банков път по смисъла на чл. 75, ал. 3 от ЗЗД. Едновременно с изложеното се поддържа, че е налице прекомерност на така претендирания размер. Същият не е обоснован по какъвто и да било начин от страна на процесуалния представител, в контекста на Решение на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С- 438.

Съдът след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, подадена от легитимирана страна, в законовия срок по чл. 248, ал. 1 от ГПК и при наличие на правен интерес.

Разгледана по същество, същата се явява частично основателна.

Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК, приложима по силата на препращащата норма на чл. 144 АПК постановява, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от

постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските.

С Решение № 8261/27.02.2026 г., постановено по адм. дело № 97/2024 г. по описа на Административен съд София – град е отменен по жалбата на "ОКТАГОН ИНТЕРНЕСЪНЪЛ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22220619008641-091-001/08.02.2022г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт № П-22220622023847-003-001/11.02.2022 г., издадени от Е. М. С. – орган, възложил ревизията, и Р. Т. З. – ръководител на ревизията, в потвърдена му част с Решение № 660/03.05.2020 г., издадено от Директор на Дирекция „ОДОП“ С., за установени задължения за корпоративен данък по ЗКПО за данъчен период на 2018 г., в размер на 2 952 434,30 лева/главница/, както и лихва за забава в размер на 857 094,63 лв.

В хода на устните състезания по делото, е направено искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на направените по делото разноски по приложения списък в предходното разглеждане на делото. От съда се иска присъждане на разноски при предходното разглеждане на делото от първоинстанционния съд в рамките на производството по адм.д. № 6626/2022 г. на АССГ, 7 състав /за които е представен нарочен списък по чл. 80 от ГПК по това дело/, както и сторените в производството по настоящото адм.д. № 97/2024 г. разноски.

С постановеното по делото решение съдът не се е произнесъл по искането на страната за присъждане на разноски. Обосновани са доводите, че съдът дължи произнасяне и по разноските, сторени при разглеждане на делото. Отговорността за разноски е свързана с изхода на правния спор и е негова последица. На основание чл. 161, ал. 1 ДОПК на жалбоподателя се присъждат разноските по делото, в т.ч. възнаграждение за един адвокат за всяка инстанция, съразмерно с уважената част на жалбата.

Съдът намира за основателно искането за допълване на решението и присъждане на разноски. С т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. ОСГТК на ВКС е прието, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. Съдът намира, че в предходното разглеждане на делото е представен списък по чл. 80 от ГПК, Договор от 14.11.2022 г. видно от който уговореното адвокатско възнаграждение е 81000 лв., като са представени документи, че възнаграждението е платено по банков път. Представено е доказателство, че освен една страна сумата е наредено, но и от друга страна - че е са постъпила в патримониума на кредитора - процесуалния представител по делото, видно от извлечение по движението по сметката му от дата 17.11.2022 г. до 18.11.2022 г. на стр. 328 от адм. д. № 6626/2022 г. на АССГ. Следователно разноските са действително направени, респективно намира за неоснователни възраженията на ответника в обратен смисъл. Съдът съобрази с направеното възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК, вр. с чл. 144 АПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение и го намира за основателно.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.), за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 7 от Наредбата за процесуално представителство, защита и съдействие по дела при интерес от 1 000 000 лв. до 10 000 000 лв. възнаграждението е в размер на 39 650 лв. плюс 1,5 % за горницата над 1 000 000 лв.

С оглед цитираната разпоредба и при материален интерес от 3 809 528,93 лв. от жалбоподателя са претендирани разноски в размер на 81000 лв. (39 650 + 1,5% от 2 809 528,93 = 81 792,93 лв.). При

разглеждането на делото са проведени общо осем открити съдебни заседания с призоваване на страните, като процесуалният представител на жалбоподателя е проявил активност.

С решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС са изложени съображения, че с оглед предимството на правото на Съюза, националният съд е натоварен в рамките на компетентността си с прилагане на разпоредбите на правото на Съюза, като е длъжен в случаите, когато това се налага, да вземе решение да остави без приложение всяка национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред. СЕС, в същото решение е приел, че Наредба № 1/09.07.2004 г. е издадена от съсловна организация - Висш адвокатски съвет, макар и по законова делегация, която определя минимални размери на адвокатските възнаграждения, под размера на които не може да се договаря по - ниско възнаграждение на адвокат, нито съдът разполага с това право съгласно нейните разпоредби. В решението си СЕС е развил доводи, че процесната Наредба нарушава забраната по чл. 101, ал. 4 от ДФЕС (ограничение на конкуренцията), поради което националният съд може да не я приложи. При въведеното ограничение от Висшия адвокатски съвет за размера на минималните размери на адвокатските възнаграждения, в решението на СЕС е прието, че с него в Наредбата е налице ограничение на конкуренцията "с оглед на целта" по смисъла на чл. 101, параграф 1 от ДФЕС, във връзка с чл. 4, параграф 3 ДЕС. Именно с въведената от СЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики, съдът категорично е приел, че националният съд е длъжен да не приложи национална правна уредба, вкл. и когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги. В решението си СЕС е приел и въз основа на предходно решение по съединени дела С-427/16 и С-428/16 - т. 51, че определянето на минималните размери на адвокатските възнаграждения и установяването им като задължителни с национална правна уредба, е равнозначно на хоризонтално определяне на задължителни минимални тарифи, което е забранено от чл. 101, параграф 1 от ДФЕС.

От решението по дело С-438/22 на СЕС следва извод, че националният съд не е ограничен от предвидените нормативно минимални размери на адвокатските възнаграждения и може да присъди по-нисък размер. Обективен критерий за определяне на справедлив размер на адвокатското възнаграждение е фактическата и правна сложност на делото, на който следва да отговаря положението от адвоката труд. В случая делото не се отличава с правна сложност, макар и да е със значителен материален интерес, поради което минималният предвиден в Наредба № 1/09.07.2004 г. размер на адвокатското възнаграждение се явява прекомерен и несъответстващ на извършената работа. За осъщественото процесуално представителство съдът намира, че претендираните разноски за адвокатски хонорар от 81000 лв. следва да бъдат редуцирани на сумата от 40000 лева, представляваща справедлив размер на адвокатското възнаграждение, съответстващ на извършената работа.

Няма пречка съдът служебно да намали размера на възнаграждението, като определи такъв под минимума, предвиден в Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа /В този смисъл Решение № 4125 от 04.04.2024 г. по адм.д. № 9209/2023 Г., I отд. на ВАС; Определение № 12459 от 19.11.2024 г. по адм. дело № 10582/2024 г. на ВАС и др./.

Предвид всичко изложено, Решение № 8261/27.02.2026 г., постановено по адм. дело № 97/2024 г. по описа на Административен съд София – град, следва да се допълни в частта за разноските, като на основание чл. 161, изр. 1 от ДОПК на „ОКТАГОН ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от И. В. И., в качеството на управител, следва да се присъдят разноски в общ размер на 20 681,76 евро, равняващи се на 40450,01 лева, от които 20451,68 евро за адвокатско възнаграждение или 40000 лева, съобразно указаната в производството по делото защита, както и 25,56 евро или 50 лева за внесената държавна такса, и 204,52 евро или 400 лева,

представляваща внесения по делото депозит за изготвяне на експертиза.
В посочения смисъл следва да се постанови определение по чл. 248 ГПК.
Водим от горното и на основание чл. 248 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд
София град, III отделение, 36-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПЪЛВА Решение № 8261/27.02.2026 г., постановено по адм. дело № 97/2024 г. по описа на
Административен съд София – град, в частта му за разноските, както следва:
ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ОКТАГОН ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“
ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], [улица], представлявано от И. В. И., в
качеството на управител, разноски по делото в общ размер на 20 681,76 /двадесет хиляди
шестстотин осемдесет и едно евро и 76 евроцента/ евро или на 40450,01/ четиридесет хиляди
четиристотин и петдесет лева и 1 ст./ лева.
Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от
съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: